

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ta, quod non ipsam animam de anima facit Deus, sed sigillatim animas de nihilo creat.

DE PRIMO HOMINIS STATU ANTE
peccatum, scilicet, qualis fuerit secundum cor-
pus, & secundum animam.

DISTINCT. XIX.

*De hominis
duratione
& conserva-
tione quan-
tum ad im-
mortalitatē.*

Solent quæri plura de primo hominis statu ante peccatum, sc. qualis fuerit homo priusquã peccaret, & in corpore & anima: mortalis an immortalis, passibilis an impassibilis: De termino inferioris vitæ, & transitu ad superiorem: de modo propagationis filiorum, & alia multa, quæ non inutiliter sciuntur, licet aliquando curiositate quærantur. At priusquam ad animi qualitatem pertinentia prosequamur, de qualitate ei⁹ secundum corp⁹, & modo propagationis filiorum, & de aliis quibusdam inspiciam⁹. Primus ergo homo secundum naturam corporis terreni, & immortalis fuit quodammodo, quia potuit nō mori. In illo namque primo statu habuit posse mori, & posse nō mori. Et hæc fuit. i. humani corporis immortalitas, scilicet, posse non mori. In secūdo vero statu post peccatū habuit posse mori, & non posse non mori: quia in hoc statu moriendi est necessitas. In tertio statu habebit posse non mori, & non posse mori, quia ad illum statum pertinet moriendi impossibilitas: quod ex gratia erit, non ex natura. In primo statu fuit corp⁹ hominis animale. i. egens alimentis ciborū. Vnde & homo factus dicitur in animam viuentē, nō spiritualē, i. in animā corpus sensificātem, q̄ adhuc erat animale, non spirituale, q̄ egebat cibis vt per animā viueret. Factus est ergo in animā viuentē, i. vitam corpori dantem: tamen per sustētamēta ciborum: & tunc erat corpus mortale & immortale, q̄a poterat mori, & poterat

terat nō mori. Post peccatum vero, factū est mortuum, sicut dicit Apostolus: Corpus propter peccatum mortuum est, i. necessitatem moriendi in se habet. In resurrectione vero erit spirituale, scilicet agile & cibis non egens, & immortale: non sicut in statu primo fuit, scilicet quod possit non mori, sed etiam quod non poterit mori. vnde August. super Gen. Apost. ait: Corp⁹ quidem mortuum est propter peccatum, & cetera. Prius de limo terræ formatum est corpus animale non spirituale, cum quali resurgemus. Renouabitur enim à verustate, non in corpus animale quale fuit: sed in melius, i. spirituale, cum hoc mortale induet immortale: in quo mutandus erat Adam, nisi mortem corporis animalis peccando meruisset. Non ait Apost. corpus mortale est propter peccatū, sed mortuum. Illud enim ante peccatum mortale, & immortale erat, quia poterat mori & nō mori. Aliud autē est nō posse mori, aliud posse nō mori. Ideo factū est per peccatum nō mortale, quod erat, sed mortuum, quod non fieret nisi peccaret. Animale enim nō est hoc corpus, sicut primi hominis fuit, sed iam deterius est: habet. n. necessitatem moriendi. Ecce hic euidenter aperit August. quod corpus hominis ante peccatum mortale, & immortale fuit, sed non qualiter fiet in resurrectione. De hoc eodem Beda super Gen. ait: nō est credendum ante peccatū ita fuisse mortua corpora, sicut modo. Ait enim Apost. Corpus propter peccatum mortuum est: sed licet fuissent animalia nondum spiritualia, non tamen mortua: quæ, scilicet, necesse esset mori.

Vtrum immortalitas quam habuit ante peccatum, esset de conditione nature, an gratiæ beneficio.

Solet hic quæri, cum homo primus mortale & immortale corpus habuerit, vtrum ex cōditione nature ipsius corporis habuerit vtrunq; an alterū

Genes. 2. b.

*Aug. tom. 3.
ad princip.*

Roman. 8. b.

Li. 2. ca. 19.

Roman. 8. b.

Lib. eod. de

Gen. ad li-

terā ca. 24.

1. Cor. 11. g.

Ibid. ca. 25.

in princip.

Augustin.

Augu. eod.

li. 8. cap. 26.

ad princip.

Roman. 8. b.

Beda e. gl.

ord. ad il-

lud Gen. 2.

In quacun-

que die co-

mederis.

*Aug. de Gen.
ad literam.
l. 6. cap. 25.
ad princip.*

*Ibid. paulo
inferius.*

*Aliqui di-
cunt, quod
si non vire-
tur Adā de
ligno vita
non semper
viueret quis
peccaret.*

beneficium esset gratiæ, scilicet, immortalitas, id est, posse non mori? Ad quod dici potest, qui alterum habebat in natura corporis, id est, posse mori: Alterum vero, scilicet, posse non mori, erat ei ex lignovite, scilicet, ex dono gratiæ: Vnde Aug. super Gen. Quodāmodo creatus est homo immortalis, quod erat ei de ligno vitæ, non de conditione naturæ. Mortalis erat de conditione corporis animalis, immortalis beneficio conditoris. Non enim immortale erat, quod omnino mori nō posset: quod non erit, nisi cum fuerit spirituale. Apertè dicit, quod non ex natura, sed ex ligno vitæ habebat posse non mori. Propter hoc aliqui dicunt, quod nisi illo ligno vitæ vteretur, non semper viueret, quia peccaret. Peccaret enim si illo ligno non vteretur: quia præceptū erat ei, vt nō comederet de omni ligno paradysi, nisi de ligno sciētie boni & mali. Sicut ergo peccauit comedēdo quod erat iustum,

Si non foret præceptum, vt de illo ligno comederet & aliis, & non illo vteretur, an posset non mori.

Sed adhuc quæritur, si non esset præceptum vt de ligno vitæ ederet & aliis, & non illo vesceretur nunquid posset non mori? Si semper viueret non vtens illo ligno, non erat ei ex illo ligno posse non mori. Si vero non posset sēper viuere, id erat ei ex illo ligno. Aliqui dicunt, quod si non fuisset ei præceptum vesci illo ligno & aliis, & non illo vesceretur, viueret semper sic determinantes illud quod suprā dixit Aug. Erat ei de ligno vitæ, non de conditionis naturæ tantum, scilicet, quasi non ex conditionis naturæ solummodo erat ei, sed etiam ex illo ligno. Aliis autem videtur, quod ex ligno vitæ erat ei, posse non mori, non ex natura. Ideo enim dicitur posse non mori, quia poterat vti illo ligno, de quo edens non moreretur.

Qua

Quaestio Augustini quomodo immortalis factus sit homo.

D

De hac vero hominis immortalitate, qualis fuerit Augustin. super Gen. quaestionem mouens, sic ait: Quæritur quomodo immortalis factus sit homo præ aliis animantibus: & quomodo cum illis cõmunem acceperit alimoniam? Sed alia est immortalitas carnis quam in Adam accepimus: alia quam in resurrectione speramus per Christum. Ille factus est homo immortalis, vt non posset mori, si non peccaret, moreretur autem si peccaret: Filii vero resurrectionis non potuerunt vltra peccare, nec mori. Caro nostra non tunc egebit refectioe ciborum: quia nulla poterit esse defectio. Caro Adæ ante peccatũ, ita immortalis creata est, vt per alimoniã adiuta esset mortis & doloris expers. Sic ergo immortalis & incorruptibilis cõdita est caro hominis, vt suã immortalitatẽ & incorruptionẽ per obseruatiam mandatorũ Dei custodiret. In quib. mãdatis hoc cõtinebatur, vt de illis lignis cõseffis mãduicaret, & ab interdico abstineret. Per horũ eduliũ immortalitatis dona cõseruaret, donec corporalib. incremẽtis perductus ad ætatem, quẽ cõditori placeret, multiplicata progenie ipso iubẽte sumeret de ligno vitę, q̃ perfectẽ immortalis factus, cibi alimẽta vltius nõ requireret.

Summatim superiorum verborum sententiam

perstringit.

E

Ecce his verbis videtur Augustin. tradere, quod caro primi hominis immortalitatẽ in se habuerit: quæ per alimoniam ciborum conseruaretur vsq; ad tempus suæ translationis in melius, quando de ligno vitæ comederet, & fieret omnino immortalis, ita vt non posset mori.

* *

Aa 4

Quod

*Ex Aug. e.
21. in pr. de
Gen. ad li.
teram lib. 5.*

*Glo. ord. ad
illud Gen.
1. Faciamus
hominẽ ad.*

*Ibid glo. ord.
paulo infe-
rius.*

*Ibid. in glo.
paulo infe-
rius.*

Quod ex prædictis consequi videtur, hominem de natura sua conditione quodammodo fuisse immortalem: sed non omnino fieret immortalis, nisi participato ligno vite.

Aug. de Geneſi ad literam lib. 8. ca. 3. ad finem.

Ideo aliqui dicunt quod immortalitatem de natura habebat, quia poterat non mori: quæ aliorum lignorum esu poterat conſervari, ſed non poterat conſumari niſi per aſſumptionem ligni vite. Quod videtur Aug. ſentire ſuper Gen. dicens. Hoc quoque addo, talem cibum illam arborem præſtitiffe, quæ corp⁹ hominis ſtabili ſanitate firmaretur: non ſicut ex alio cibo, ſed inſpiratione ſalubritatis occulta. Hic innuere videtur, quod cum aliis cibus corpus poſſet ſuſtentari, hoc cibo indeficienti ſanitate firmaretur. Ex quo conſequi videtur, quod ſicut in natura ſua habuit mortalitatem quandam, ſc. aptitudinem mori edendi: ita aliquam immortalitatem in natura ſua habuit, id eſt, aptitudinem qua poterat non mori, cibus adiutus: ſed ſi perſiſtiſſet, immortalitatis perfectio eſſet ei de ligno vite. Sed qui hoc tradunt, quomodo ſuperiora Aug. verba quibus dicit, quod erat immortalis ex ligno vite, huic ſententiæ non contradicant, diligenter inquirent.

DE MODO PROCREATIONIS FILIORUM ſi non peccaſſent primi parentes, & quales naſcerentur filii.

DISTINCT. XX.

De humaniſ duratione & conſervatione quantum ad filiorum procreationem.

POſt hæc videndum eſt, qualiter primi parentes ſi non peccaſſent filios procreaſſent, & quales ipſi filii naſcerentur. Quidam putant ad gignendos filios primos homines in paradypo miſceri non potuiſſe, niſi poſt peccatum: dicentes concubitum ſine corruptione vel macula non poſſe fieri. Sed ante peccatum nec corruptio, nec macula in homine eſſe poterat: quonia ex peccato hæc conſequeuta ſunt. Ad quod dicendum eſt, quod ſi non peccaſſent primi